A°. 1815. N°. 49.

UTRECHTSCHE COURANT.

Maandag den 24. April.

PUBLICATIE.

LOTING voor de NATIONALE MILITIE.

Burgemeesteren der Stad Utrecht, brengen ter kennisse der Belanghebbenden, dat, ingevolge Besluit van den Heere Militie-Kommissaris van het 7de Militie-Distrikt, de Loting voor de Nationale Militie, binnen deze Stad, aanvangen zal op Maandag den 24sten dezer maand April.

Burgemeesteren voornoemd gelasten dienvolgens, allen en een iegelijk, wien zulks aangaat, zich op den bepaalden tijd in persoon te vervoegen in de St. Jans-Kerk alhier, of, bij volstrekte onmogelijkheid, zich door een vertrouwd persoon te doen vertegenwoordigen, wordende de ingeschrevenen bij deze wel expresselijk herinnerd, dat die gene, welke absent blijven, of niet iemand in hunne plaats zenden, als geschikt voor den dienst zullen worden aangemerkt, en na dien tijd geene reclamatien, hoegenaamd, zullen worden aangenomen.

En op dat niemand hier van eenige onwetenheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden afgekondigd, gedrukt en aangeplakt, daar zulks te doen gebruikelijk is.

Utrecht den 20. April 1815.

Burgemeesteren voornoemd
W. R. VAN HEECKEREN,
Ter Ordonnantie van dezelve
P. DE ROOCK.

De Militie-Raad over het 7de Distrikt, zal deszelfs zittingen houden te Utrecht, in het voormalig Paleis, en wel voor de reclamatien en regt van vrijstelling.

Op Vrijdag den 5. Mei voor het 1e. 2e. en 3e. Kanton Utrecht.

Op Zaturdag den 6. Mei voor het 4e. Kanton Utrecht en de Kantons Ysselstein en Maarssen.

En op Maandag den 8. Mei voor de Kantons Amersfoort, Nijkerk, Scherpenzeel en Wijck bij Duurstede.

En wijders voor die geenen welke zouden verlangen zich te doen remplaceeren, of hunne nummers te verwisselen.

Op Dingsdags den 9. Mei voor het 1e. 2e. en 3e. Kanton Utrecht.

Op Woensdag den 10. Mei voor het 4e. Kanton Utrecht en het Kanton Ysselstein.

Op Donderdag den 11. Mei voor de Kantons Maarssen en Amersfoort.

En op Vrijdag den 12. Mei voor de Kantons Nijkerk, Scherpenzeel en Wijk bij Duurstede.

Zullende diegeenen welke vermeenen eenig regt van vrijstelling te hebben, of zoodanige welke verlangen zich te doen vervangen, op gemelde dagen zich bij den Militie-Raad voornoemd, ten acht uren des morgens moeten vervoegen, met alle zoodanige bewijzen en stukken, welke bij de Wet van Zijne Majesteit den Koning, in dato den 27. Februarij 1815, tot het oprigten der Landmilitie worden vereischt.

De President van de Militie-Raad,
over het 7de Distrikt,
W. R. VAN HEECKEREN.

KENNISGEVING.

Burgemeesteren der Stad Utrecht, brengen ten gevolge eener Resolutie van Z. E. den Heere Secretaris van Staat voor de Finančien, gedateerd 12. April 1815, No. 2. hun door den Heer Gouverneur dezer Provincie den 18. derzelve maand toegezonden, ter kennisse van de geenen, welke zulks aangaan, dat bij welgemelde Resolutie is goedgevonden en verstaan:

1°. De Beroepen, Bedrijven en Neringen, in het volgend artikel vermeld, zullen niet alleen als niet verwant moeten worden beschouwd, maar zelfs niet gezamentlijk vermogen uitgeoefend te worden, en zullen mitsdien geene Patenten tot de gezamentlijke uitoefening derzelve aan de daarin genoemde Personen, zoo min als aan derzelver Vrouwen of Kinderen, of aan andere bij hen inwonende Personen afgegeven worden.

2°. Dienvolgens zullen, overeenkomstig met de verordeningen dienaangaande bij de Wetten op de Indirecte Belastingen vastgesteld:

a.) Bakkers, niet tevens kunnen worden gepatenteerd als Grutters, Molenaars of Meelverkoopers.

b.) Branders en Distelateurs, niet tevens kunnen worden gepatenteerd als Tappers, Korenmolenaars, noch geadmitteerde Wijnkoopers tot den handel in het groot in Jenever.

c.) Brandewijnkoopers, niet tevens kunnen worden gepatenteerd als Tappers noch Herbergiers.

d.) Grutters, niet tevens kunnen worden gepatenteerd als Molenaars, Bakkers, noch Tarwe of Roggemeelverkoopers.

e.) Korenmolenaars, niet tevens kunnen worden gepatenteerd als Bakkers, Grutters, Meelverkoopers, Brouwers, Stijfselmakers, Graanhandelaars, Winkeliers in Meel, Brood, Koek, Beschuit, Grutten, Sterke Dranken, Bieren, Stijfselpoeder, noch als Branders of Distelateurs.

f.) Winkeliers in Geraffineerd Zout, niet tevens kunnen worden gepatenteerd als Winkeliers in ruw Zout.

g.) Wijnkoopers, niet tevens kunnen worden gepatenteerd als Tappers, Koffijhuishouders, Herbergiers, Logementhouders, noch als Neringdoende in Wijnen.

h.) Zeepzieders, niet tevens kunnen worden gepatenteerd als Winkeliers of Nering doende in Zeep.

i.) Zethandelaars en Kooplieden van Crediet voor den Impost jouisserende, niet tevens kunnen worden gepatenteerd als Tappers noch Herbergiers.

k.) Zoutzieders, niet tevens kunnen worden gepatenteerd als Winkeliers of Nering doende in Zout.

Utrecht den 22. April 1815.

Burgemeesteren voornoemd
W. R. VAN HEECKEREN, vt.
Ter Ordonnantie van dezelve
P. DE ROOCK.

ITALIEN.

TRIESTE *den* 5. *April.* De vijandlijkheden tusschen de Napolitanen en de Oostenrijkers, zijn door de eerstgezegden, bij Forli en Cesena aangevangen, zijnde zij reeds tegen Bologna in aanmarsch. — Van wegens het Departement der Marine is het uitloopen van alle Oostenrijksche Schepen, tot zoo lange verboden, tot men te Venetien zekere maatregelen ter bescherming van de Zeevaart genomen zal hebben.

MILANEN *den* 9. *April.* Reeds den 31. Maart, heeft Koning *Joachim* te Rimini eene Proclamatie doen afkondigen, in dewelke hij aan de Italianen t kennen, gaf dat het oogenblik in hetwelk zij zich onafhankelijk moesten verklaren, daar was, enz. Deze Proclamatie wierdt den 5. April door den Gouverneur Generaal *Bellegarde*, door eene andere Proclamatie wederlegd. Dan, tot op dat oogenblik had men nog geene gedachten dat de vijandlijkheden door den Koning van Napels het eerst begonnen zouden worden, hetwelk echter plaats gehad heeft, zoo als blijkt uit de volgende

Officieele berigten uit de Oostenrijksche Armée in Italiën:

De Veldmaarschalk Luitenant *Bianchi*, het bevel over een gedeelte van het korps hetwelk de Legaatschappen bezet, op zich genomen hebbende, bragt met de meeste orde, ten aanzien van de Napolitaansche Armée, den hem bevolen aftogt ten uitvoer. Dan, niettegenstaande zijne magt uit niet meer dan vier bataillons, vier escadrons en eene batterij bestond, vond hij het echter geraden om, daar zijne positie zeer voordeelig was, zijnen aftogt niet voor te zetten zonder slag geleverd te hebben.

Ingevolge hier van, staakte hij op den 4. April zijnen marsch, stelde zich op den grooten weg van Modena in slagorde en dreef den vijand terug. Eene Napolitaansche colonne viel van den kant van Spilimberto op zijne flank aan; dan deze manoeuvre slaagde niet: den vijand werdt terug gedreven en genoodzaakt af te trekken. Het gros der Napolitaansche Armée aangekomen zijnde, zette de Veldmaarschalk Luitenant zijnen aftogt naar Carpi voort, alwaar hij den 5. aankwam. Men heeft nog geene bijzonderheden omtrent dit gevegt ontvangen, zoo dat ons verlies nog niet bepaald opgegeven kan worden; echter moet hetzelve volgens de berigten van dien Veldmaarschalk van weinig aanbelang geweest zijn. Dat van den vijand was, zoo aan dooden als gekwetsten, veel grooter; 800 man van denzelven zijn krijgsgevangen gemaakt; de Napolitaansche Generaal *Filangieri* is doodelijk gekwetst.

De Generaal Baron *de Frimont* heeft de volgende dagorde doen afkondigen:

Hoofdkwartier van Piadena den 6. April.

De Koning van Napels heeft ons grondgebied gewapender hand geschonden, en de vijandlijkheden zonder voorafgegane oorlogsverklaring, begonnen. Dit met het regt der volken strijdig gedrag aan de Armée bekend makende, deel ik hun tevens mede de eerste gevolgen van dezen nu begonnen oorlog. (*Hier volgen de bovenstaande officiele berigten.*) De Armée welke ten allen tijde de eer van derzelver wapenen heeft weten te handhaven, zal deze gelukkige gevolgen als de voorboden van belangrijke en beslissende zegepralen kunnen beschouwen.

De Generaal der Kavallerie, Opperbevelhebber der Italiaansche Armée
FRIMONT.

DUITSCHLAND.

WEENEN *den* 10. *April.* De voormalige Onder-Koning van Italien, Prins *Eugene Beauharnais*, heeft zijn woord van Eer gegeven, dat hij, zoo lange de onlusten in Frankrijk voortduren en ingeval er eenen nieuwen Oorlog mogte uitbarsten, ten einde alle wantrouwen uit den weg te ruimen, te Baijreuth zijn verblijf houden zal. Hij is reeds naar Munchen vertrokken.

Men berekent het getal van de uit en door deze Stad, naar de Armée vervoerde stukken geschut op meer dan 1100.

Naar men verneemt, is ook Zweden tot de maatregelen toegetreden, welke door de hooge geallieerde Mogendheden, in de tegenwoordige tijdsomstandigheden genomen zijn.

De Koning van Napels rukt met 35,000 man naar de Po. In een voorposten gevegt bij Forli, zijn van de Oostenrijksche zijde 10 man en 14 paarden, en van de Napolitaansche zijde, ongeveer even zoo veel, gesneuveld.

De Heeren *Campo Chiaro* en *Cariaki*, Afgezanten van den Koning van Napels, bevinden zich nog bij aanhoudendheid alhier; dan, daar hun Koning, zonder Oorlogsverklaring, reeds eenen aanvang met de Krijgs-Operatien gemaakt heeft, en dezelven op eene revolutionaire wijze schijnt te willen doorzetten, zoo zoude het zeer gemakkelijk kunnen gebeuren, dat zij, niettegenstaande hunne diplomatieke waardigheid, als Gijzelaars beschouwd wierden.

Er is alhier eene Declaratie van *Buonaparte* ontvangen, in dewelke hij zijne terugkomst in Frankrijk en de wederherstelling van zijnen troon aankondigt, en belooft, volgens geheel andere grondstellingen te zullen regeren; van alle zijne vooruitzichten op verovering en oorlog af te zien, het Vredes-Verdrag van Parijs te zullen erkennen, en zich alleen met het inwendig geluk van Frankrijk onledig te zullen houden; dan, naar men verzekert, zal door het Kongres op deze Declaratie geen antwoord gegeven worden.

WEENEN *den* 12. *April.* In de Hofcourant van heden, wordt het volgend verslag omtrent het staatkundig gedrag van *Joachim Murat*, Koning van Napels, gevonden:

Na den veldtogt van den jare 1812, verliet de Koning van Napels de Fransche armée, bij welke hij een korps gekommandeerd had. Naauwelijks was hij in zijne hoofdstad aangekomen, of hij deed aan het Oostenrijksch-Keizerlijk hof openingen geven omtrent zijn oogmerk, om zijnen verderen politieken gang met dien van het Oostenrijksch kabinet te vereenigen. Kort daarna, begon de veldtogt van het jaar 1813. Bij het eerste schijnbaar gunstig uitzigt voor *Napoleon*, verliet Koning *Joachim* Napels, en nam andermaal een kommando bij het Fransche leger aan. Te gelijker tijd, sloeg hij in het geheim aan het Oostenrijksch kabinet zijne bemiddeling tusschen de Mogendheden en den Franschen Keizer voor. De roemrijke 18de october besliste het lot van het Fransche Rijk. De Koning keerde in zijne Staten terug, en knoopte onmiddelijk de afgebroken onderhandelingen aangaande zijne toetreding tot de Europesche alliantie weder aan. Hij liet zijn leger voortrukken, en sloeg aan Oostenrijk de verdeeling van Italien voor. De Po zou de grenslinie tusschen de beide Staten uitmaken. Er verliepen eenige maanden in aanhoudende onderhandelingen met de Geallieerden, en in eene niet minder drukke correspondentie met den opperbevelhebber van het Fransch-Italiaansche leger. De Napolitaansche legermagt hield zich noch aan de eene, noch aan de andere

Als iets bijzonders merkt men op, dat bij de formering van de Armée die door Pruissen te Veld gebragt wordt, ook de bezetting van Dresden op de Lijst geplaatst is.

In Maagdenburg hebben zich zoo vele jonge lieden tot den Veldtogt tegen Frankrijk aangeboden, dat men zich in de onmogelijkheid bevind, dezelven allen te kleeden.

FRANKFORT *den* 17. *April.* Heden nadenmiddag is Z. K. H. de Aartshertog *Karel* alhier aangekomen. Hoogstdezelve zal morgen naar Mentz vertrekken.

De Amsterdamsche Hoofd-Commissie tot oprigting van een Fonds ter aanmoediging, vereering, en ondersteuning van den Gewapenden Dienst in de Nederlanden.

AAN DE NEDERLANDSCHE KRYGSLIEDEN.

Brave Verdedigers van het Vaderland, getrouw aan uwen Koning, staat gij gereed, om, onder de vanen van WILLEM van *Oranje*, te strijden. Heilig is Ulieden de eed, dien gij gezworen hebt, dierbaar uwe eer; onschendbaar uwe pligt. Wij vertrouwen op uwe braafheid, op uwen moed, op uwe volharding. Al wat ons lief is en waard, is Ulieden toevertrouwd, en wij voeden de hoogste achting voor de Gewapende Magt in de Nederlanden.

Deze gevoelens willen wij met daden bevestigen, en, terwijl Gijlieden u aangordt tot den strijd, willen wij Ulieden een bewijs geven van onze deelneming, van onze liefde, van onze zorg. Al wat wapenen dragen kan onder ons is gereed, om, op de roepstem van onzen Koning met U te strijden voor de heilige zaak der menschheid; maar ook die genen onder ons, welke in uwe gevaren niet persoonlijk deelen kunnen, willen er in deelen met hun hart. Zij bieden u hunne hulp aan, wanneer gij door eervolle wonden hulp zoudt kunnen behoeven; voor uwe Ouders, voor uwe Weduwen, voor uwe Kinderen willen zij liefderijk zorgen, wanneer gij den dood voor 't Vaderland zult gestorven zijn; beloonen kunnen zij U niet voor de edelste opoffering, maar zij willen U, wanneer gij door dapperheid en trouw hebt uitgemunt, eenig bewijs geven van dankbaarheid en hoogachting. Zij willen door sprekende daden voor gansch Nederland, en voor de wereld doen zien, dat elk braaf Krijgsman, Soldaat of Burger, die zijnen pligt doet, hun Broeder is en hun Vriend.

Nederlandsche Krijgslieden, ontvangt deze onze verklaring met welgevallen. Wij zamelen de offers der Vaderlandsliefde voor Ulieden in; maakt staat op ons woord. Beslecht dan met de Bondgenooten den kamp der eere. Vernielt den Dwingeland en zijn meineedig rot! Verzekert de zegepraal van Europa! De Almagtige sterke uwen arm, en bevestige uwe trouw, *Nederland* en *Oranje*, zij onzer aller leus! *Eendragt maakt magt*, onzer aller spreuk! *Dood* of *vrij* onzer aller eed! Zoo zal onafhankelijkheid, vrede en heil het loon zijn van onbezweken trouw aan GOD, den KONING en het VADERLAND!

EFFECTEN.

Amsterdam den 22. April.

Intr. pCt.		Prijs.
2½	Holland, Werkelijke Schuld	34⅞ à 35
	—— Uitgestelde dito	2⅞ à 3
	—— Kansbilletten	15 à 15¼
	—— Restanten	1⅝ à 1⅞
4	—— Domein-Rescriptien	62⅞ à 63⅞
5	—— Sijndicaat Bons, 5de serie	98 à 99
–	Dito . . 6de ——	93⅞ à 94⅞
–	Dito . . 7de ——	88 à 89
–	Dito . . 8ste ——	83⅞ à 84⅞
5	Frankrijk, Tiers Consolidés.	
	—— Certificaten van dito.	51⅞ à 54⅞
3	Engeland, Geconsolideerde	57⅞ à
5	Rusland bij *Hope* en *Comp.*	51¾ à 52¾
4	Coupons van dito.	48 à 49
5	Pruissen.	80 à 80⅞
5½	Spanje, 1807. dito.	22 à 23
4	Coupons van dito.	9 à 9⅞
5	Weener Bank.	
2½	—— Certificaten.	16⅞ à 17⅞
–	Napelsche Certificaten.	36⅞ à 38
5	Zweden.	33 à 34
4	Coupons van dito.	22 à 23
–	—— bij *Staphorst*. 1791.	77⅞ à 79

Partij: geene kon op dezelve staat maken, maar ook geene had dezelve te bestrijden. Voor Oostenrijk was [illegible] het minst nadeelig. Het kon zijne voornaamste magt tegen den algemeenen vijand rigten, zonder Italien gade te slaan.

Den 11den januarij 1814, werd eindelijk het traktaat tusschen Napels en Oostenrijk onderteekend. Echter bleef de Napolitaansche armée nog langen tijd in werkeloosheid, onder voorwendsel, dat de ratificatie nog niet uitgewisseld was. Schriftelijke bewijzen, welke in handen der Geallieerden vielen, lieten geenen twijfel over, of de geheime verbindtenissen van den Koning met den vijand duurden nog steeds voort: dezelve verrieden toen hoofdzakelijk deszelfs oogmerk om den Franschen keizer omtrent de werkelijk plaats gehad hebbende toetreding van den Koning tot de alliantie der Mogendheden om den tuin te leiden. De overwinningen, in Frankrijk zelve behaald, beslisten de rol des Konings. Parijs was in de handen der overwinnaars gevallen, en de Napolitaansche armée opende haren veldtogt.

De conventie van den 11den april 1814 had den oorlog tegen *Napoleon* geëindigd. De Parijsche onderhandelingen bepaalden de wederzijdsche betrekkingen van Frankrijk en van deszelfs vroegere vijanden. Alle legers namen den terugtogt aan; de Napolitanen trokken naar de Pauselijke Marken terug, op welke de Koning, ten gevolge van het traktaat van den 11den april, aanspraak kon maken.

De betrekkingen van alle Mogendheden zouden op het kongres te Weenen bepaald worden. De huizen der Bourbons verklaarden zich tegen de erkenning van Koning *Joachim*. De toestand van laatstgemelden was nogtans, door de terug keering van den ouden koninklijken stam op de troonen van Frankrijk en Spanje, zeer veranderd; eene gematigde staatkunde moest hem gebieden, zijne verdere oogmerken alleenlijk bij het behoud van een der schoonste Rijken der wereld te bepalen, en volkomen af te zien van alle veroveringen, en zulks te meer, wanneer die veroveringen slechts ten koste van een', wat het militaire betreft, onschadelijken, en, wat het staatkundige aangaat, allergewigtigsten nabuur geschieden konden. Gematigdheid en trouw, nogtans, zijn woorden zonder beteekenis voor de beheerschers uit het nieuwe Fransche stamhuis.

Koning *Joachim* in plaatse van aan zelfbehoud te denken, ontwierp in stilte veruitziende plannen, voor de toekomst: hij bereidde derzelver uitvoering, door zich alle grondstoffen tot eene militaire en politieke revolutie ten nutte te maken. Geen zijner oogmerken, geene zijner bewegingen ontging het Oostenrijksche kabinet. Dusdanig was de weg niet, om de gezindheid van die hoven, welke de toelating van den Koning van Napels tot den rang der regeerders van Europa betwistten, naar zijne zijde over te halen.

Toen de last der militaire pogingen te zwaar werd voor het koningrijk om die te dragen, besloot de Koning stouter stappen te doen. In den loop der maand februarij, deed hij aan het Oostenrijksch kabinet zijn oogmerk open leggen, om een leger naar Frankrijk te zenden, waartoe hij niets minder dan den doortogt door Middel- en Opper-Italie begeerde! Een zoo avantuurlijk voorstel werd met eene gepaste berisping afgewezen.

Z. K. K. Maj. zond, den 25. en 26sten februarij 1815, verklaringen aan de Fransche en aan de Napolitaansche regeringen, waarbij Hoogstdezelve zijn vast besluit verkondigde, nimmer en in geen geval toe te staan, dat de rust van Opper- en Middel-Italie, door den inmarsch of doortogt van vreemde troepen, in gevaar gebragt zou worden. Z. K. M. gaf tevens bevel, eene aanzienlijke vermeerdering van troepen, tot ondersteuning zijner verklaring, naar deze Italiaansche landen te doen marcheren. Deze verklaring van Oostenrijk werd, van de Fransche zijde, met de verzekering beantwoord, dat de Koning geen zoodanig oogmerk had; de Koning *Joachim* hield zijne tegenverklaring terug tot het tijdstip, om zijne ware oogmerken te ontdekken, nog niet gekomen.

Den 5den maart, kwam te Napels de tijding, dat *Napoleon* ontsnapt was. De Koning deed terstond den K. K. gezant bij zich ontbieden, en verklaarde hem, dat hij het systeem der alliantie onveranderlijk getrouw zijn en blijven zou. Dezelfde verklaring deed hij aan de kabinetten van Oostenrijk en Engeland vernieuwen. Tegelijker tijd zond hij zijnen adjudant, den grave *de Beaufremont*, naar Frankrijk, met last, om *Buonaparte* op te zoeken en hem van zijne ondersteuning te verzekeren. Naauwelijks was de tijding van binnentrekken van *Napoleon* te Lyon te Napels ingekomen, of de Koning deed aan het hof van Rome stellig verklaren, „dat hij de zaak van *Napoleon* als de zijne beschouwde, en hem nu bewijzen zoude, dat dezelve hem nooit vreemd geweest was.” Hij begeerde terzelfder tijd den doortogt over het Romeinsche gebied voor twee zijner divisien, welke nogtans, wel verre van zich vijandelijk te gedragen, de heiligen Vader in zijne hoofdstad niet storen zouden. De Paus protesteerde tegen deze schennis van zijn grondgebied; toen dezelve plaats greep, verliet Z. Heiligheid Rome, en begaf zich naar Florence.

Den 8sten april, overhandigden de Napolitaansche gevolmagtigden te Weenen eene nota aan het kabinet, welke, onder verzekering van de vriendschappelijkste gezindheid hunns meesters en van deszelfs onkreukbare begeerte om zich nimmer van Oostenrijk af te scheiden, de aankondiging bevatte: „hoe Z. M. zich genoodzaakt zag, na den veranderden toestand van zaken en tot zijne eigene veiligheid, even zeer overeenkomstig de militaire maatregelen, welke alle Mogendheden noodig achten te nemen, insgelijks eene meer uitgebreide ontwikkeling aan zijne legermagt te geven. Deze ontwikkeling zou nogtans binnen de demarcatie-linie plaats hebben, welke, bij den stilstand van wapenen in 1813, voor de Napolitaansche armée bepaald was.

Inmiddels had het Napolitaansche leger, den 30sten maart, zonder verdere verklaring, de vijandelijkheden tegen de Oostenrijksche posten in de Legatien begonnen.

Z. K. K. M., in het gevoel van de volkomen regtvaardigheid zijner zaak, en vertrouwende op de dapperheid zijner legers, op de steeds beproefde trouw zijner volken en op zijne naauwe betrekkingen met de gezamenlijke Mogendheden van Europa, heeft aan de Napolitaansche regering, bij eene officiele nota, van den 10den dezer, doen verklaren, dat Hoogstdezelve den staat van oorlog tusschen de beide Staten beschouwde als eenen aanvang genomen hebbende, en alle verdere beslissing aan de kracht zijner wapenen overliet.

GOTHA *den* 10. *April*. Ons Bataillon Infanterie van Linie, is den 7. dezer van hier vertrokken om voor de algemeene zaak van Duitschland, te strijden. Sedert acht dagen zien wij alhier een groot aantal Pruissische Troepen, zoo Kavallerie als Infanterie, doortrekken.

Zie verder den kant van deze Bladz.

REGENSBURG *den* 14. *April*. De eerste kolonne van het Oostenrijksche Legerkorps, onder de orders van den Prins *von Colloredo*, hetwelk door deze Kreitz trekt, is gisteren van Straubing alhier aangekomen. Hetzelve bestaat uit het Regiment Infanterie *van Frohn*, de Kurassiers van den Prins *van Lorraine* en eenige kompagnien Pionniers. Alle deze Troepen zijn zeer schoon; de Kavallerie is voortreffelijk gemonteerd. Zij hebben zich heden morgen naar hunne verdere bestemming begeven.

BERLYN *den* 14. *April*. In onze Dagbladen vind men de volgende

OPROEPING.

Toen ik in den tijd van gevaar, mijn volk te wapen riep om voor de vrijheid en onafhankelijkheid des Vaderlands te strijden, toen begaf de geheele Jongelingschap wedijverende zich onder de Vanen, om met eene blijde opoffering ongewone vermoeijenissen door te staan, en zelfs met het besluit om den dood te gemoet te vliegen; toen trad de keur des volks onverschrokken in de gelederen mijner dappere Soldaten, en mijne Veldheeren voerden met mij een heir van Helden in den slag, die zich den naam hunner Vaderen, als erfgenamen van hunnen roem, waardig toonden. Toen veroverden wij en onze Bondgenooten, door de overwinning vergezeld, de Hoofdstad van den vijand; onze Vanen wapperden te Parijs; *Napoleon* deed afstand van de Regering, en aan het Duitsche Vaderland wierd de vrijheid, aan den Troon de zekerheid, en aan de wereld de hoop op eenen duurzamen Vrede teruggegeven.

Deze hoop is verdwenen; wij moeten op nieuw ten strijde; de Man, die gedurende 10 jaren onbegrijpelijke rampen over de volken verspreid heeft, is door eene verraderlijke zamenzwering naar Frankrijk terug gevoerd. Het verstomde volk heeft zijne gewapende aanhangers niet kunnen wederstaan; zijn afstand van den troon, offchoon hij dezelve, toen hij die deed, nog in het bezit eener aanzienlijke legermagt was, een offer noemde, hetwelk hij zeide aan het geluk en de rust van Frankrijk toe te brengen, beschouwt hij nu, zoo als alle zijne verdragen, als niets; hij staat aan het hoofd van meinedig geworden Soldaten, die den oorlog bij aanhoudenheid willen doen voortduren; Europa is op nieuw bedreigd, het kan den man, die de heerschappij der wereld als het doel van zijne steeds vernieuwde oorlogen, heeft aangekondigd, die de zedelijke wereld door het aanhoudend verbreken van zijn woord heeft verwoest, en dus voor vreedzame gevoelens geene waarborg verschaffen kan, niet op den troon van Frankrijk dulden.

Op nieuw dus ten strijde! Frankrijk zelfs heeft onze hulp noodig, en geheel Europa is met ons verbonden. Dappere Pruissen, met uwe oude zegerijke en dappere Wapenbroeders vereenigd, en door nieuwe versterkt, gaat gij met mij, met de Prinsen van mijn huis, met de Veldheeren die U tot de overwinning geleid hebben, in eenen noodzakelijken en regtvaardigen strijd. De geregtigheid der zaak waar voor wij strijden, verzekerd ons van de overwinning.

Ik heb, door middel van de uitvoering van mijne verordening van den 3. September 1814, in alle mijne Staten eene algemeene Wapening bevolen. Het staande leger zal voltalig gemaakt, er zullen Divisien van vrijwillige Jagers geformeerd en de Landweer opgeroepen worden. De Jeugd van den eersten Burgerstand, volle twintig jaren oud, heeft de keuze, of zij in de Landweer van het eerste opontbod ingedeeld, of bij de Jagercorpsen van de staande Armée, verkiest geplaatst te worden. Ieder Jongeling, volle zeventien jaren oud, en van de vereischte Lichaamssterkte, kan naar eigene verkiezing, zich bij de Armée in dienst begeven, ten welken einde ik eene afzonderlijke verordening zal doen publiek maken. Omtrent de vorming van de afzonderlijke Korpsen en van de Landweer, zal in iedere Provincie, eene bekendmaking van de Regeringen geschieden.

Dus treden wij, met het geheel gewapend Europa, nog eens tegen *Napoleon* en zijnen aanhang, in het strijdperk. Op dan, met God, voor de rust van de Wereld, voor orde en deugd, voor Koning en Vaderland!

Weenen den 7. April 1815.

FREDERIK WILLEM.

BERLYN *den* 15. *April*. De beide oudste Zonen des Konings, de Kroonprins en Prins *Willem*, zoo als ook hun Neef, Prins *Lodewijk*, zullen den Veldtogt bijwonen. Hunne Equipagien zijn reeds gereed: doch zij zullen niet voor na de aankomst van Z. M. onzen Koning van hier naar de Armée vertrekken.

Zie verder den kant van de eerste Bladz.

TE UTRECHT BY DE LEEUW EN COMP.